

1. И заметил Иоав, сын Саруи, что сердце царя обратилось к Авессалому.
УПО: А Йоав, син Церуї, пізнав, що цареве серце прихилилося до Авесалома.
KJV: Now Joab the son of Zeruah perceived that the king's heart was toward Absalom.

2. И послал Иоав в Фекою, и взял оттуда умную женщину и сказал ей: притворись плачущею и надень печальную одежду, и не мажься елеем, и представься женщиною, много дней плакавшею по умершем;
УПО: І послав Йоав до Текої, і взяв звідти мудру жінку, та й сказав до неї: Удавай жалобу, і вберись у жалобні шати, і не намащуйся оливою, і будеш, як та жінка, що багато днів у жалобі за померлим.
KJV: And Joab sent to Tekoah, and fetched thence a wise woman, and said unto her, I pray thee, feign thyself to be a mourner, and put on now mourning apparel, and anoint not thyself with oil, but be as a woman that had a long time mourned for the dead:

3. и пойді к царю и скажи ему так и так. И вложил Иоав в уста ее, что сказать.
УПО: І прийдеши ти до царя, та й скажеш до нього таке то слово. І Йоав поклав ці слова в її уста.
KJV: And come to the king, and speak on this manner unto him. So Joab put the words in her mouth.

4. И вошла женщина Фекоитянка к царю и пала лицом своим на землю, и поклонилась и сказала: помоги, царь!
УПО: І говорила та текоїтянка до царя, і впала на обличчя своє на землю, і вклонилася та й сказала: Поможі, царю!
KJV: And when the woman of Tekoah spake to the king, she fell on her face to the ground, and did obeisance, and said, Help, O king.

5. И сказал ей царь: что тебе? И сказала она: я вдова, муж мой умер;
УПО: І сказав до неї цар: Що тобі? А та відказала: Та я жінка вдова, а чоловік мій помер.
KJV: And the king said unto her, What aileth thee? And she answered, I am indeed a widow woman, and mine husband is dead.

6. и у рабы твоей [было] два сына; они поссорились в поле, и некому было разнять их, и поразил один другого и умертвил его.

УПО: А в невільниці твоєї двоє синів. І посварилися вони обидва в полі, а рятівника між ними не було, і вдарив один одного, та й убив його.

KJV: And thy handmaid had two sons, and they two strove together in the field, and there was none to part them, but the one smote the other, and slew him.

7. И вот, восстало все родство на рабу твою, и говорят: `отдай убийцу брата своего; мы убьем его за душу брата его, которую он погубил, и истребим даже наследника`. И так они погасят остальную искру мою, чтобы не оставит мужу моему имени и потомства на лице земли.

УПО: А ось увесь рід устав на невільницю твою та й кажуть: Видай убійника свого брата, і ми вб'ємо його за душу його брата, якого він убив, і вигубимо також спадкоємця. І погасять вони останню іскру мою, яка позосталася, щоб не лишити моему чоловікові ані ймення, ані нащадків на поверхні землі...

KJV: And, behold, the whole family is risen against thine handmaid, and they said, Deliver him that smote his brother, that we may kill him, for the life of his brother whom he slew; and we will destroy the heir also: and so they shall quench my coal which is left, and shall not leave to my husband neither name nor remainder upon the earth.

8. И сказал царь женщине: иди спокойно домой, я дам приказание о тебе.

УПО: І сказав цар до тієї жінки: Іди до свого дому, а я накажу про тебе.

KJV: And the king said unto the woman, Go to thine house, and I will give charge concerning thee.

9. Но женщина Фекоитянка сказала царю: на мне, господин мой царь, да будет вина и на доме отца моего, царь же и престол его неповинен.

УПО: І сказала та текоїтянка до царя: На мене, пане мій царю, той гріх, та на дім мого батька, а цар та трон його невинні.

KJV: And the woman of Tekoah said unto the king, My lord, O king, the iniquity be on me, and on my father's house: and the king and his throne be guiltless.

10. И сказал царь: того, кто будет против тебя, приведи ко мне, и он более не тронет тебя.

УПО: І сказав цар: Того, хто буде говорити на тебе, приведеш його до мене, і він більш уже не займе тебе.

KJV: And the king said, Whoever saith ought unto thee, bring him to me, and he shall not touch thee any more.

11. Она сказала: помяни, царь, Господа Бога твоего, чтобы не умножились мстители за кровь и не погубили сына моего. И сказал [царь]: жив Господь! не падет и волос сына твоего на землю.

УПО: Та вона відказала: Нехай згадає цар Господа, Бога свого, щоб не помножити на згубу месника за кров та щоб вони не погубили мого сина. А він відказав: Як живий Господь, не впаде на землю й волосина сина твого!

KJV: Then said she, I pray thee, let the king remember the LORD thy God, that thou wouldst not suffer the revengers of blood to destroy any more, lest they destroy my son. And he said, As the LORD liveth, there shall not one hair of thy son fall to the earth.

12. И сказала женщина: позволь рабе твоей сказать [еще] слово господину моему царю.

УПО: І сказала та жінка: Нехай но невільниця твоя скаже слово до свого пана царя! А він відказав: Говори!

KJV: Then the woman said, Let thine handmaid, I pray thee, speak one word unto my lord the king. And he said, Say on.

13. Он сказал: говори. И сказала женщина: почему ты так мыслишь против народа Божия? Царь, произнеся это слово, обвинил себя самого, потому что не возвращает изгнанника своего.

УПО: І сказала та жінка: А чому ти так думаєш проти Божого народу? Бо цар, коли сказав таке слово, сам себе обвинуватив, бо цар не вертає свого вигнанця.

KJV: And the woman said, Wherefore then hast thou thought such a thing against the people of God? for the king doth speak this thing as one which is faulty, in that the king doth not fetch home again his banished.

14. Мы умрем и [будем] как вода, вылитая на землю, которую нельзя собрать; но Бог не желает погубить душу и помышляет, как бы не отвергнуть от Себя и отверженного.

УПО: Бо ми конче помремо, і ми як та вода, вилита на землю, що її не зібрати. Та Бог не знищить душі, і Він задумав не відвернути від Себе відігнаного.

KJV: For we must needs die, and are as water spilt on the ground, which cannot be gathered up again; neither doth God respect any person: yet doth he devise means, that his banished be not expelled from him.

15. И теперь я пришла сказать царю, господину моему, эти слова, потому что народ пугает меня; и раба твоя сказала: поговорю я с царем, не сделает ли он по слову рабы своей;

УПО: І оце тепер прийшла я сказати панові моему цареві оцю справу, бо той народ настрашив мене. І сказала твоя невільниця: Нехай скажу я цареві, може виконає цар

слово своєї невільниці.

KJV: Now therefore that I am come to speak of this thing unto my lord the king, it is because the people have made me afraid: and thy handmaid said, I will now speak unto the king; it may be that the king will perform the request of his handmaid.

16. верно царь выслушает и избавит рабу свою от руки людей, [хотящих] истребить меня вместе с сыном моим из наследия Божия.

УПО: Бо цар вислухає, щоб урятувати свою невільницю з руки того чоловіка, що хоче вигубити мене та мого сина разом із Божого спадку.

KJV: For the king will hear, to deliver his handmaid out of the hand of the man that would destroy me and my son together out of the inheritance of God.

17. И сказала раба твоя: да будет слово господина моего царя в утешение мне, ибо господин мой царь, как Ангел Божий, и может выслушать и доброе и худое. И Господь Бог твой будет с тобою.

УПО: І сказала твоя невільниця: Нехай станеться слово мого пана царя на втіху мені, бо мій пан цар як Ангел Божий, і розуміє добре та зле. А Господь, Бог твій, буде з тобою!

KJV: Then thine handmaid said, The word of my lord the king shall now be comfortable: for as an angel of God, so is my lord the king to discern good and bad: therefore the LORD thy God will be with thee.

18. И отвечал царь и сказал женщине: не скрой от меня, о чем я спрошу тебя. И сказала женщина: говори, господин мой царь.

УПО: А цар відповів та й сказав до тієї жінки: Не заховай передо мною нічого, про що я спитаю тебе. І сказала та жінка: Нехай же говорить пан мій цар!

KJV: Then the king answered and said unto the woman, Hide not from me, I pray thee, the thing that I shall ask thee. And the woman said, Let my lord the king now speak.

19. И сказал царь: не рука ли Иоав во всем этом с тобою? И отвечала женщина и сказала: да живет душа твоя, господин мой царь; ни направо, ни налево нельзя уклониться от того, что сказал господин мой, царь; точно, раб твой Иоав приказал мне, и он вложил в уста рабы твоей все эти слова;

УПО: І цар сказав: Чи не Йоавова рука з тобою в усьому цьому? І відповіла та жінка та й сказала: Як жива душа моя, пане мій царю, не можна відхилитися ані праворуч, ані ліворуч від усього, що говорив мій пан цар, бо твій раб Йоав він наказав мені це, і він уклав в уста твоєї невільниці всі ці слова.

KJV: And the king said, Is not the hand of Joab with thee in all this? And the woman answered and said, As thy soul liveth, my lord the king, none can turn to the right hand or to the left from

ought that my lord the king hath spoken: for thy servant Joab, he bade me, and he put all these words in the mouth of thine handmaid:

20. чтобы притчею дать делу такой вид, раб твой Иоав научил меня; но господин мой мудр, как мудр Ангел Божий, чтобы знать все, что на земле.

УПО: Щоб змінити вигляд цієї справи, раб твій Йоав зробив оцю річ. А пан мій мудрий, як мудрий Божий Ангел, щоб знати про все, що на землі.

KJV: To fetch about this form of speech hath thy servant Joab done this thing: and my lord is wise, according to the wisdom of an angel of God, to know all things that are in the earth.

21. И сказал царь Иоаву: вот, я сделал [по слову твоему]; пойдя же, возврати отрока Авессалома.

УПО: І сказав цар до Йоава: Ось зробив ти цю річ, тож піди, поверни того юнака, Авесалома!

KJV: And the king said unto Joab, Behold now, I have done this thing: go therefore, bring the young man Absalom again.

22. Тогда Иоав пал лицом на землю и поклонился, и благословил царя и сказал: теперь знает раб твой, что обрел благоволение пред очами твоими, господин мой царь, так как царь сделал по слову раба своего.

УПО: І впав Йоав на обличчя своє на землю, і поклонився, та й поблагословив царя. І сказав Йоав: Сьогодні раб твій пізнав, що знайшов ласку в очах твоїх, пане мій царю, бо цар виконав прохання свого раба.

KJV: And Joab fell to the ground on his face, and bowed himself, and thanked the king: and Joab said, To day thy servant knoweth that I have found grace in thy sight, my lord, O king, in that the king hath fulfilled the request of his servant.

23. И встал Иоав, и пошел в Гессур, и привел Авессалома в Иерусалим.

УПО: І встав Йоав і пішов до Гешуру, і привів Авесалома до Єрусалиму.

KJV: So Joab arose and went to Geshur, and brought Absalom to Jerusalem.

24. И сказал царь: пусть он возвратится в дом свой, а лица моего не видит. И пошел Авессалом в свой дом, а лица царского не видал.

УПО: А цар сказав: Нехай він вернеться до свого дому, але обличчя мого не побачить. І вернувся Авесалом до дому свого, та царського обличчя не бачив.

KJV: And the king said, Let him turn to his own house, and let him not see my face. So Absalom

returned to his own house, and saw not the king's face.

25. Не было во всем Израиле мужчины столь красивого, как Авессалом, и столько хвалимого, как он; от подошвы ног до верха головы его не было у него недостатка.

УПО: А такого вродливого мужа, як Авесалом, не було в усьому Ізраїлі, щоб був так дуже хвалений, від стопи ноги його й аж до верху голови його не було в ньому вади.

KJV: But in all Israel there was none to be so much praised as Absalom for his beauty: from the sole of his foot even to the crown of his head there was no blemish in him.

26. Когда он стриг голову свою, --а он стриг ее каждый год, потому что она отягощала его, --то волоса с головы его весили двести сиклей по весу царскому.

УПО: А коли він голив свою голову, а голив він щороку, бо тяжке було волосся на ньому, тому голив його то важив волосся голови своєї на двісті шеклів царської ваги.

KJV: And when he polled his head, (for it was at every year's end that he polled it: because the hair was heavy on him, therefore he polled it:) he weighed the hair of his head at two hundred shekels after the king's weight.

27. И родились у Авессалома три сына и одна дочь, по имени Фамарь; она была женщина красивая.

УПО: І народилися Авесаломові троє синів та одна дочка, а ім'я їй Тамара. Вона була жінка вродлива з вигляду.

KJV: And unto Absalom there were born three sons, and one daughter, whose name was Tamar: she was a woman of a fair countenance.

28. И оставался Авессалом в Иерусалиме два года, а лица царского не видал.

УПО: І сидів Авесалом в Єрусалимі два роки часу, а царського обличчя не бачив.

KJV: So Absalom dwelt two full years in Jerusalem, and saw not the king's face.

29. И послал Авессалом за Иоавом, чтобы послать его к царю, но тот не захотел придти к нему. Послал и в другой раз; но тот не захотел придти.

УПО: І послав Авесалом до Йоава, щоб послати його до царя, та він не хотів прийти до нього. І послав він іще другий раз, та той не хотів прийти.

KJV: Therefore Absalom sent for Joab, to have sent him to the king; but he would not come to him: and when he sent again the second time, he would not come.

30. И сказал [Авессалом] слугам своим: видите участок поля Иоава подле моего, и у него там ячмень; пойдите, выжгите его огнем. И выжгли слуги Авессалома тот участок поля огнем.

УПО: І сказав він до своїх слуг: Погляньте на Йоавову ділянку поля, що поруч мого, а в нього там ячмінь, ідіть і підпаліть його огнем. І Авесаломові слуги підпалили ту ділянку поля огнем.

KJV: Therefore he said unto his servants, See, Joab's field is near mine, and he hath barley there; go and set it on fire. And Absalom's servants set the field on fire.

31. И встал Иоав, и пришел к Авессалому в дом, и сказал ему: зачем слуги твои выжгли мой участок огнем?

УПО: Тоді Йоав устав і прийшов до Авесалома до дому, та й сказав йому: Нащо слуги твої підпалили огнем ту мою ділянку поля?

KJV: Then Joab arose, and came to Absalom unto his house, and said unto him, Wherefore have thy servants set my field on fire?

32. И сказал Авессалом Иоаву: вот, я посылал за тобою, говоря: приди сюда, и я пошлю тебя к царю сказать: зачем я пришел из Гессура? Лучше было бы мне оставаться там. Я хочу увидеть лицо царя. Если же я виноват, то убей меня.

УПО: І сказав Авесалом до Йоава: Я ж посилав до тебе, говорячи: Прийди сюди, і нехай я пошлю тебе до царя сказати: Чого я прийшов із Гешуру? Добре було б мені ще лишатися там. А тепер нехай я побачу царське обличчя, а якщо є на мені гріх, то нехай уб'є мене...

KJV: And Absalom answered Joab, Behold, I sent unto thee, saying, Come hither, that I may send thee to the king, to say, Wherefore am I come from Geshur? it had been good for me to have been there still: now therefore let me see the king's face; and if there be any iniquity in me, let him kill me.

33. И пошел Иоав к царю и пересказал ему [это]. И позвал [царь] Авессалома; он пришел к царю, и пал лицом своим на землю пред царем; и поцеловал царь Авессалома.

УПО: І прийшов Йоав до царя, і розповів йому те. І покликав він Авесалома, а той прийшов до царя та й поклонився йому обличчям своїм до землі. А цар поцілував Авесалома...

KJV: So Joab came to the king, and told him: and when he had called for Absalom, he came to the king, and bowed himself on his face to the ground before the king: and the king kissed Absalom.